Р Е Ш Е Н И Е
№ 41988

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8840** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от М. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] срещу решение № 1982 от 05.06.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав, постановено по НАХД № 5855/2026 г. , с което е потвърден електронен фиш серия К, № 11754458, издаден от СДВР - МВР, с който на касатора, в качеството му на собственик на МПС „“, модел „.“ , рег. [рег.номер на МПС] , е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал.1, т. 3 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон /нарушена допустима максимална скорост в населено място/.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на въззивното съдебно решение поради съществено нарушение на процесуалните правила. По-конкретно, навежда, че въззивният съд не е обсъдил възраженията му и доказателствата по делото. По-конкретно, навежда, че не е установено точно позиционирането на АТСС, като има данни то да не е поставено на пътното платно, да е укрито зад мантинели, като по този начин се изключва възможността за обективно измерване на скоростта на МПС и да се определи дали има превишаване. Моли отмяна на решението и ЕФ, евентуално връщането му за повторно разглеждане от друг състав на въззивния

съд, който да обсъди възраженията му.
Ответникът по касационната жалба я оспорва изцяло и моли да се остави в сила обжалваното решение. Моли присъждане на деловодни разноски.
Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:
Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.
Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.
Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:
От фактическа страна въззивният съд е установил, че на 01.10.2025 г. в 13.07 часа в [населено място], [улица]до [жилищен адрес] с посока от [улица]към Околовръстен път, при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, била засечена скорост на движение на моторно превозно средство – лек автомобил „М. Ц 43 А.“ с регистрационен номер . О. скорост на движение била 79 км./ч., при грешка в измерване на скоростта от 3 км./ч., при разрешена такава – 50 км./ч. Било констатирано превишаване на разрешената скорост с 29 км./ч. Техническото средство, с което е установено движението с превишена скорост, е видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 MD 1194. Същото е одобрено и вписано в регистър. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 51.13 евро/ 100.00 лв.
Посочената фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: справка от Български институт по метрология, ведно с протокол за проверка; извадка от регистъра на одобрените типове средства за измерване; снимков материал; справка за регистрация на МПС; ежедневна форма за отчет, както и от останалите материали по делото.
Както се посочи по-горе, касаторът не оспорва изправността на АТСС, като само възразява, че не е установено точното му позициониране, за което има противоречиви данни по делото, и поради това, не може да се направи извод за надеждното отчитане на скоростта в случая. Имало данни, че не поставено на пътя, а укрито на чакълест участък и зад мантинели. Тези възражения не били обсъдени от въззивния съд.
Настоящата инстанция приема, че необсъждането на възражения на санкционирания е съществено процесуално нарушение, което ограничава неговите процесуални права, което е касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3, т. 1 от НПК. Това е така, когато необсъденото възражение е съществено с оглед на резултата от въззивното оспорване. В конкретния случай, обаче, въззивният съд е обсъдил тези възражения, като е направил цялостна преценка на доказателствата, посочени по-горе, като в решението си е установил точно мястото на позиционирани на АТСС и на МПС. Тези изводи не са абстрактни, а са основание на материали от процедурата по поставяне на АТСС и заснемане на МПС. Правилно въззивният съд

съобразява снимковия материал, от който е вино, че АТСС е поставено на пътя, не е укрито зад мантинели или други прегради и ясно е заснело МПС на установеното място на нарушението, което е посочено в ел. фиш. В този смисъл, въззивният съд е обсъдил възражението на касатора за надеждното позициониране на АТСС и правилно го е отхвърлил. След като по делото няма данни за неправилно позициониране на АТСС, обсъждането на въпроса за надеждното измерване на скоростта не е съществен с оглед изхода на делото. По-конкретно, той е несъществен, доколкото възражението за ненадеждно измерване се основава само на неправилно позициониране на АТСС, за което по делото няма данни.

Предвид всичко изложено до тук следва да се приеме, че касационната жалба е неоснователна.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсулстско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 66,47 евро за касационната инстанция.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1982 от 05.06.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав, постановено по НАХД № 5855/2026 г.

ОСЪЖДА касатора М. Д. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 66,47 евро деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.